

още отъ това врѣми навлича шкрофулы (мръшавина), прищѣ и др. т. *Л. Д. 1869 р. 102. 2)* надѣну, надѣваю: Навлекохъ си дрѣхи-тѣ. *ib. 1875 р. 147.* Навлекъ са Навличамъ са: Азъ самичакъ съ очитѣ си съмъ виждалъ и испроваждалъ много такыва хорица, кои съ простотѣята отъ безуміето си са навличаха (*были уваскаемы*) въ пронастьта. *Зк. 61.*

Навло* (*nevloun, s. ar. Naulage ou nolis*) с. с. пасмъ или зафрахтованіе суда: Послѣ натоварихъ и други търговски стоки съ навло и потѣглихме съ приятенъ вѣтръ. *Х. II, 68.*

Наводнѣне с. с. наводненіе.

Наводнѣ и. св. **Наводнѣвамъ** и. дл. наводню, наводняю: Прѣснн орди отъ Азия Наводнихъ България. *Пе. I, 82, 160.* Прѣснн орди наводнѣвать, На Българи надѣлювать. *ib.* **Наводнѣ** са **Наводнѣвамъ** са наводнюсь, наводняюсь: България са наводнѣ съ нѣмски стоки.

Навоѣ с. м. портинки (кусокъ грубаго холста замѣняющій носокъ): По коладни пости са исприда иетькава и овалва бж бѣлж за калцуны и навои. *Ч. 63.*

Навоѣца см. Навуѣца.

Навпрѣгнѣ и. св. **Навпрѣгамъ** и. дл. впригау, впригаю; запригау, запригаю (о множествѣ): Крадени волове и биволе навпригани по четири, по шесть въ една кола, караха ги бързо бързо за да земать повече пѣтъ. *Бл. Изг. Ст. 25.*

Наво̀сченъ пр. Навосчена връвь (о ботушари), дратва. *Бол. 11.*

Наврѣтамъ и. св. врою: Кѣде идеть отъ цара узефе, Малу многу триста мѣски азно Сите си 'и въ царковъ навратіе. *М. 222.* (ср. вкарамъ).

Наврѣдъ **Наврѣдомъ** нар. всюду: Да прѣка наврѣдъ узасъ (*pour répandre partout l'effroi*). *Т. 140.* Мѣстны-ты началства наврѣдъ изъ отечество-то ни. *Л. Д. 1876 р. 288.* Голѣми буци отъ рѣтове подфрлени възбогъ, навредомъ падаха толкозь често, като градушка. *Р. А. 56.*

Наврѣмене нар. иногда. *Ц.*

Наврѣмененъ пр. своевременный: Тѣ исцѣрихъ мнозина отъ тѣхъ чрезъ навременната помощъ (*à propos*) на болнитѣ. *Т. 282.*

Наврѣвѣ и. св. продѣну, застегну шнурками (лапти): Наврѣвѣхъ учкѣре на чешіретѣ си; наврѣвѣхъ нѣвитѣ си царвѣле.

Наврѣвѣ и. св. приготолюбъ въ путь, соберусь: Трима млади навѣрвѣха, Навѣрвѣха и пойдоха на планина. *D. S. 10, 48—49.* Та си навѣрвѣха да си идатъ на поле широку (*Ils partirent pour aller au champ vaste*). *Вс. 50.* **Наврѣвѣ** са пойду впередъ (одинъ за другимъ, о многихъ): А подирѣ тѣхъ, по прописанъ рѣдъ свати-тѣ си навѣр-